

νά εξακολουθήσω τόσῳ διασκεδαστικόν δι' ἐμὲ ἀγῶνα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1883

Νικόλαος Δ. Λεβίδης.

ΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΦΡΟΣΥΝΑΙ

Ἐπὶ τοῦ θεατρικοῦ οὐρανοῦ τοῦ «Παραδείσου» οὐδεὶς κομῆ-
της ἀκόμη ἀνέτειλεν, ἢ διὰ τὰ ὀμιλήσωμεν ὡς θνητοί, ὁ θια-
σος Μένανδρος οὐδὲν ἀκόμη πρωτότυπον ἑλληνικὸν ἔργον ἐ-
δίδαξεν ἠδυνάμεθα νὰ ἐξαιρέσωμεν τὸν Ἀμφιτρώνα, ὅστις
κατὰ τὸ ἤμισυ ἀνήκει καὶ εἰς τὸν κ. Φραγκιᾶν, καὶ τοὺς
Πειρατὰς, περὶ τῶν ὁποίων μεριμνᾷ καὶ πυρέσσει, ὡς πατὴρ,
ὁ κ. Λεονάρδος κατὰ πᾶσαν παράστασιν τῶν, ὡς νὰ διετέ-
λεσεν εἰς ἀθεμίτους σχέσεις μετὰ τῆς Μούσης τοῦ Γάλλου
συγγραφέως τῶν. Ἄλλ' ὁ «Ἀπόλλων», ὁ Ἕλληρ Ἀπόλλων,
—παρ' ὀλίγον νὰ γράψω *μιλέλληρ*, ἐκ τῆς πολλῆς πρὸς τὸ
ὄνομα οἰκειότητος, καθ' ὃ Ἀθηναῖος δημοσιογράφος, ὄφειλον
πολυτελεστικῶν χρῆσιν αὐτοῦ νὰ κάμνω, — ὁ Ἕλληρ Ἀπόλ-
λων ὑπῆρξε μεγαλοδωρότερος τοῦ ἑβραίου Παραδείσου. Καὶ
ἰδοὺ ἡ μία χεὶρ του, ἢ διὰ τὰ ὀμιλήσω κοινοβουλευτικῶς
ἐπὶ τὸ οἰκειότερον, ἢ μία πτέρυξ, του ἐνεφανίσθη φέρουσα τὸ
Μήλορ τῆς Ἐριδος, μέχρις ἀναιδείας κατακόκκινον, ὑπεσκαμ-
μένον που καὶ ποῦ ὑπὸ σκολήκων, ἢ ὑπὸ γαρυφάλων, κατὰ
τὴν γνώμην ἄλλων, ἀλλὰ πάντοτ' εὐώδης καὶ ἑλληνικώτα-
τον, τῆς Ἐριδος ἢ δ' ἄλλη πτέρυξ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσῆλ-
θεν ὑποβαστάζουσα, οὐχὶ πλέον ἐλαφρὸν γλυκύμηλον, ἀλλὰ,
θεῖ μου! δεκαεπτὰ ὀλόκληρα γυναικεία κορμιά... καὶ βέβαια
ἡ πτέρυξ αὐτῆ θὰ ἦτο ἡ δεξιὰ, ἢ ἰσχυρότερα, ἢ πτέρυξ τῆς
πλειοψηφίας, ἀφοῦ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ὑπομείνῃ τὸ ἄχθος
τόσων ὄγκων, οὔτινες μεθ' ὅλην τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ποιητοῦ
τῶν νὰ ὀνομάζῃ αὐτὸν *Φροσύνη* καὶ αἱ δεκαεὶ παρθένοι, ἐάν
δὲν εἶχον μέσα εἰς τὰς κοιλίας τῶν τὰ συνήθη ἀποτελέσματα
δεινοῦ ἐγκλήματος τιμωρουμένου ὑπὸ τοῦ νόμου, — λόγος διὰ
τὰ βρῦνον περισσότερον, — ἀλλ' ἀναμφιβόλως τὰ πτερὰ
τῆς παρθενίας τῶν, δι' ὧν ἠδύναντο νὰ καθίστανται ἐλαφρό-
τερα, δὲν τὰ εἶχον πλέον... Μὴ φοβείσθε, ἀναγνώ-
σταί μου, δὲν παραλαλῶ. Ἄλλ' ὁ κ. Φαραντάτος, συγγρα-
φεὺς τοῦ πρωτοτύπου δράματος *Φροσύνη* καὶ *Δεκαεὶ Παρ-
θένοι*, πρὶν τοῦτο χθὲς καὶ προχθὲς παρασταθῆ ἀπὸ τῆς σκη-
νῆς, διεμαρτυρήθη καὶ κατεκόπη εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι τὰς
Παρθένους τοῦ παρανόμου ἀρπάσαντες κατακρατοῦσι... καλὰ
δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐνοήσω ποῖος, ἀλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο ἀπώ-
λεια παρθενίας; τί λέγεις, αὐστηρὲ ἢ κακολόγε ἀναγνώ-
στα μου;

*

Ἄλλ' ἡ ἔλλειψις Παρθενίας καὶ ὑπὸ ἄλλην πραγματικω-
τέραν ἐπιψὺν χαρακτηρίζει τὸ πρωτόλειον τοῦτο. Τὸ ὠραῖον
αὐτὸ ἐπεισόδιον τῆς νεωτέρας ἱστορίας μας εἶχε τὴν μοῖραν
νὰ σχηνεύσῃ διαδοχικῶς τὴν Μοῦσαν τριῶν ἐκ τῶν γνωστο-
τέρων ἡμῶν ποιητῶν, εἰμὴ καὶ τετάρτου, τοῦ Ἀλεξάνδρου
Ραγκαβῆ, ἂν ἐνθ'μοῦμαι καλῶς. Τῶν τριῶν αἱ Φροσύναι ἀνά-
λογον τῆς ἡλικίας τῶν ἀπετέλεσαν καὶ τὴν κλίμακα τῆς ἀ-
ξίας—ἡ προσβυτέρα εἰς ἀνωτέραν κλίμακα, καὶ καθεξῆς:
Φροσύνη Βαλαωρίτου, *Φροσύνη Βερναρδάκη*, *Φροσύνη Ἀν-
τωνιάδου*· ἐδῶ δυστυχῶς δὲν ἐφηρμάσθη τὸ τοῦ παραμυθιοῦ:
ἡ μικρότερη ἦτον ἡ ἐμμορφότερη.

Τὸ ἐπεισόδιον τῶν Δεκαεπτῶν, καθὼς καὶ αἱ πλείσταί σε-
λίδες ἐκ τοῦ Ἀρματωλικοῦ μας βίου καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀ-

γῶνος μετέπειτα, ὡς εὐστόχως καὶ ὑπ' ἄλλων παρετηρήθη,
δύνανται κάλλιον νὰ ἐπιτύχωσιν ἀναπλαττόμενα ἐν ποιήματι,
ἐν διηγήματι, ἐν ἐποποιίᾳ, ἢ ἐν δράματι. Διὰ τοῦτο νομίζο-
μεν ὅτι ἡ ἐπική Φροσύνη τοῦ Βαλαωρίτου, ἵσταται ὑπεράνω
τῶν δύο ἄλλων νεωτέρων ἀδελφῶν τῆς τοῦ Βερναρδάκη καὶ
Ἀντωνιάδου, βαρυνούσης ἐπὶ πλέον εἰς τὴν πλάστιγγα καὶ
τῆς μαγείας τῆς γλώσσης, τοῦ ἐξόχου οἴστρου τοῦ ποιητοῦ,
τοῦ ὄλου μεγαλείου τῆς ἀρματωλικῆς ποιήσεως, τῆς ὁποίας
τὸ μυστήριον ἐκεῖνος μόνος κατέσχε.

Καθὼς ἀνθίξ' ἡ μυγαλιὰ μὲ τὰ πολλὰ τὰ χιόνια,
"Ανθίξε μέσ' τὰ Γιάννινα καὶ ἡ Κυρὰ Φροσύνη"
Χρυσὴ ἀχτίδα φεγγαριοῦ 'ς τὰ σύγνεφα κρυμμένη,
Μιά μέρα τὴν ἀπήνησα. Ἐδιδόθηκε σιμά μου,
Κι' ἐθάμβωσαν τὰ μάτια μου. Κρυφὴ ἀνατριχίλα
Μ' ἔσφαξε μέσ' τὰ κόκκαλα. Τὸ ἄτι μου τὴν εἶδε,
Ἐστύλωσε τὰ πόδια του, ἐτέντωσε τὸ μάτι,
Κι' ἀπλώνει, ἀπλώνει τὸ λαιμὸ γιὰ νὰ τὴν χαιρετίσῃ"
Ὀλόγυρά τῆς ἔστεκαν σὰν ἄνθη, σὰν ἀστέρια,
Σὰν ταῖς ρανίδαῖς τῆς θροσῆς 'ς τῆς κιτριᾶς τὸ φύλλο,
Κόραις πολλαῖς....

Ἐπιπλέον ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν χιλίων ἄλλων τοιούτων
στίχων, βλέποντες πόσον ὠραία προσαρμόζεται εἰς τὴν ἡ-
ρωίδα του ἡ μαρτυρικὴ καὶ κατάλευκος ἐσθὴς τοῦ ὠραίου
δι' ἧς ὁ ποιητὴς τὴν περιέβαλε, τὴν ἀγαπάτε, δὲν τὴν
χορταίνουσι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς φαντασίας σας, καὶ ὑπὸ τοιαύ-
την στολὴν τὴν κλείειτ' εἰς αἶε ἐντὸς τῆς πατριωτικῆς κερ-
δίαις σας. Ἄλλ' ὅταν μετ' ὀλίγον ἐπελθῶν ἕτερος ἱεροφάν-
της τῆς Μούσης, καὶ τῷ δακτύλῳ δεικνύων τὴν ὑπερνεφέ-
λον νύμφην τοῦ Λευκαδίου ραψωδοῦ, «Κλείσατε τὰ μάτια
σας, ὦ Ἕλληνες, κραυγάζει, πρὸ τῆς ἀπατηλῆς ταύτης Σει-
ρῆνος τῆς ὀράσεως! Εἶνε πολὺ αἰθερία, πολὺ ὠραία, θὰ σὰς
τυφλώσῃ! ἀντὶ τῆς φωτεινῆς ταύτης σκιάς, ἰδοὺ τί σὰς
προσφέρει, ἐν ὀνόματι τῆς ἱστορίας!» Καὶ ἀντὶ τῆς ἡλιο-
στάλαχτης ἐκείνης κυμαινομένης ὀπτασίας, τὴν ὁποίαν ἂ
πλῶναιτε τὰ χέρια νὰ τὴν χλάσετε, καὶ σὰς φεύγει, σὰν τὸν
ἀφρὸ 'ς τὰ δάχτυλα τοῦ ταύτη, ἐντὸς ὠκεανοῦ ἀδαμάντων
καὶ σαπφείρων, τρεμοσβύνουσα, σὰς παρουσιάζει ἐστηριγ-
μένην ἀναπαυτικώτατα ἐπὶ τοῦ βραχιονόσ του εὐσαρκον
Γιαννιώτισσαν Δέσποιναν, παλαιὰν τῶν ἡμερῶν, καλοκαμω-
μένην, μὲ τὸ φέσι ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ κοντογοῦνι 'ς τὸ κορμί
τῆς, τοὺς πόδας ἐντὸς καθόρνου, καὶ ἄφθονον τὸ περίφημον
Γιαννιώτικο φκιασίδι ἐπὶ τοῦ προσώπου, — αἱ! μὰ τὴν ἀ-
λήθειαν, ὅσῳ καὶ ἂν εἶνε ἐνδιαφέρουσα, εὐειδῆς καὶ τιμια ἡ
εἰκὼν, δὲν δύνασθε ν' ἀποφύγητε μορφοσμὸν δυσσεσεκείας
ἐπὶ τῇ ἀκαίρῳ διαταράξει τῆς ἐκστατικῆς ὑμῶν ἀπολαύ-
σεως· ἂν δὲν προῦπῆρχεν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ στερεώματος
ἡ ἀφροπλάσμενη ἐκείνη ὀπτασία, αἱ! τότε θὰ εἶχεν ἄλλως
τὸ πρᾶγμα· ἠδύνασθε νὰ ἀσπασθῆτε τὴν καλλιπάρειον Γιαν-
νιώτισσαν...

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἕτερος οὗτος ἱεροφάν-
της τῶν Μουσῶν εἶνε ὁ Δημήτριος Βερναρδάκης. Σέβουμεν
τὸν διαπρεπῆ ἱστορικόν, θαυμάζουμεν τὸν ποιητὴν τῆς Με-
ρόρης, τιμῶμεν τὸν εὐρυμαθῆ λόγον, ἀλλὰ συγχρόνως τολ-
μῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καθ' ἡμᾶς ἀτυχῆς ἔργον ἀ-
νέλαθεν ὡς ψυχρὸς καὶ διδασκαλικὸς ἐπικριτὴς τοῦ Βαλαω-
ρίτου, καὶ τοῦ πρὸς τὸν Πατριάρχην Διθυράμβου, ὅτε μετὰ
τὸν πανελλήνιον ἐνθουσιασμὸν ὃν διήγειρε, παρουσιάζετο
δριμύς αὐτοῦ ἐπιτιμητὴς ἐν τῇ Νέᾳ Ἡμέρᾳ μέχρι καὶ τῆς
στίξεως, καὶ τοῦ ἐλαχίστου τυπογραφικοῦ παροράματος, καὶ

έμμεσώτερον μετέπειτα τῆς Φροσύνης του, διὰ τῆς συγγραφῆς τῆς ἰδικῆς του *Εὐφροσύνης*, τὴν ὁποίαν, ὡς ὑπονοεῖ ἐν τῷ προλόγῳ, ἔγραψεν οὐχὶ τόσον διὰ νὰ γράψῃ δράμα, ἀλλὰ διὰ νὰ κτυπήσῃ, ὡς φιλαλήθης ἱστορικός, τὰ ποιητικὰς αὐθαιρέσιαις τοῦ συναδέλφου του. Ναι, τίς ἀρνείται ὅτι ἡ Βερναρδάκειος *Εὐφροσύνη* εἶνε ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων δραματικῶν προϊόντων! Ἄλλ' ἡ Βαλαωρίτειος,

Χρυσὴ ἀρχίδα φεγγαροῦ ἔς τὰ σύγγραφα κρυμμένη, ἴσταται ὑψηλότερα, καὶ ἂν ὁ πρῶτος εἶνε τὸ κύρος τῆς ἱστορίας, ὁ δεῦτερος εἶνε ἡ μαγεία τῆς ποιήσεως.

* * *

Συγγνώμην παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσωμεν τὴν *Φροσύνην* καὶ τὰς δεκαεὶ Παρθένους τοῦ κ. Φαραντάτου, ἐξ ὧν ὀρμώμενοι παρεξεστράπημεν εἰς τὰς παρατόλους ἴσως ταύτας σημειώσεις. Ἐλέγομεν λοιπὸν ὅτι καὶ τὴν ἔμπνευσιν ἀκόμη τοῦ ἔργου χαρακτηρίζει ἔλλειψις παρθενίας. Μετὰ τὸν Ραγκαβῆν, τὸν Βαλαωρίτην, τὸν Ἀντωνιάδην, τὸν Βερναρδάκη, ὁ κ. Φαραντάτος ἐρχεται πέμπτος. Σάνα ποῦμε, ἐθμελιώσε τὸ κόμμα τῶν πέμπτων ἐν τῇ πολιτικῇ . . . τῆς Κυρᾶ Φροσύνης. Ἐφραντάσθη τρόπον τινὰ νὰ φανῇ ὁ Τριούπη; τῆς Τέχνης. Περιφρονῶν, ὡς φαίνεται, τὸν Ραγκαβῆν, ἀπιδάξων τὸν Ἀντωνιάδην, μὴ ὑποφῶρον τὸν Βερναρδάκη, καὶ μὴ προσέχων εἰς τὸν Βαλαωρίτην, ἐπελάβετο, πεποιοθῶς ἐπὶ τὴν ἀνωτέραν ποιητικὴν ἀξίαν του, νὰ ἐπιναφέρῃ εἰς τὴν προτήκουσαν περιωπὴν τὸ ἐκπεσὸν θέμα· διότι οὕτω μόνον δικαιολογεῖται ἡ συγγραφή τῆς Φροσύνης αὐτῆς μετὰ τόσας τόσων γερῶν ποιητῶν. Λοιπὸν, δυοῖν θάτερον: ἢ τὸ ἔργον δὲν ἦτο καμμία ἀνάγκη νὰ γραφῆ, ἢ γραφὲν ὄφειλε νὰ εἶνε ἀνώτερον πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἐπάνω κάτω τί συνέβη: Ὁ νέος κ. Φαραντάτος, ἔχων ἤδη πεποιοθῆναι ὅτι εἶνε ποιητῆς, φιλοδοξεῖ νὰ θριαμβεύσῃ καὶ ὡς δραματικός ποιητῆς· ἀλλὰ τοῦτο διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ· Ἰούλιος εἶνε, τρεῖς δραματικοὶ θίασοι διασκεδάζουσι καθ' ἑσπέρας τὸ κοινόν, μοναδικὴ εὐκαιρία! ποῦ νὰ σπάρ τὸ κεφάλι του, ἀναζητῶν εἰς βιβλία ὑποθέσεις, καὶ ἀνασκαλεύων τὸ δραματικὸν αὐτῶν στοιχεῖον, καὶ ἀποκαθίρων αὐτὰς εἰς δράματα! ἰδοὺ τέσσαρες τόμοι πρὸ αὐτοῦ, ἀνιλεῶς ἐξάντλουσιν τὸ θέμα· ἂς προστεθῆ καὶ αὐτός, τί πειράζει; τὸ θῆμα δὲν ἔχει πλέον δυνάμεις, θὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν μοῖραν του. . . Καὶ ἔπειτα παρωδία κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τοῦ Βερναρδάκη, ὡς μόνης πρωτοτυπίας ἐφόδια φέρουσα ἕνα ἐπὶ πλέον θάνατον, ὃν ἐν τῇ τελευταίᾳ πράξει διαπραττεῖ ὁ ποιητῆς διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Μουχτάρ κατὰ τῆς συζύγου του.

Ἐκ τοῦ προγράμματος, τοῦ ἀναγγέλλοντος τὴν τελευταίαν παράστασιν, εἶχεν ἀπαλειφθῆ, χάριν συντομίας ἴσως, τὸ δεκαεὶ, καὶ ἀνεγινώσκειτο:

Φροσύνη καὶ αἱ Παρθένοι.

Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ καὶ ἡμεῖς:

Φροσύνη καὶ τί παθαίνει. . .

Ἐνουλουλος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Βηρυτὸς, 6 Αὐγούστου. Σήμερον, ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν κρούσμα χολέρας ἀσφυκτικόν, ἐπενεγκὸν τὸν θάνατον ἐντός

12 ὥρων εἰς συνοικίαν κειμένην μακρὰν τοῦ λοιμοκαθαρηθρίου. **Μαδρίτη, 7** Αὐγούστου. Ἡ τῆς Βαδογιόζης στάσις κατεστάλη ἐντελῶς. Οἱ μὴ συλληφθέντες ἐκ τῶν ἀνταρτῶν κατέφυγον εἰς Πορτογαλίαν. Ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐφ' ἅπασαν τὴν ἰβηρικὴν χερσόνησον.

Παρίσιος, 7 Αὐγούστου. Αἱ πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἑλληνικοῦ δανείου διαπραγματεύσεις, αἱ πρὸ ἐπτὰ ἐβδομαδῶν καταλήξεται εἰς συνεννόησιν, οὐδεμίαν ἔσχον τότε ἐκβασιν, τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δηλωσάσης ὅτι ἀδύνατον νὰ συγκληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς ἑκτακτον σύνοδον. Αἱ διαπραγματεύσεις αὐταὶ ἐπανεληφθήσονται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων περὶ τὰς ἀρχάς: Νοεμβρίου, ὀλίγον πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ Κοινοβουλίου εἰς τακτικὴν σύνεδον. Καταδειχθέντος ἐκ τῶν πρώτων διαπραγματεύσεων ὅτι σπουδαῖαι διαφοραὶ γνωμῶν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως δὲν ὑπῆρχον, δύναται τις νὰ εἰκάσῃ, ὅτι ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου δὲν θέλει παρουσιάσῃ δυσκολίας, καθόσον ἡ κατάσταση τῆς ἀγορᾶς εἶνε οὐχ ἥττον τῆς τότε εὐνοικῆς.

Βηρυτὸς, αὐθημερόν. Χθὲς τὸ ἑσπέρας καὶ δεῦτερος ἀπέβιωσεν ἐκ χολέρας ἐκτὸς τοῦ λοιμοκαθαρηθρίου.

Κάϊρον, αὐθημερόν. Χθὲς ἀπέθανον ἐκ χολέρας 68. Ἡ χολέρα ἐλαττοῦται μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Τοῦτο θεωρεῖται ὡς συνέπεια ἰσχυρᾶς τοῦ Νείλου πλημμύρας.

Βερολίον, αὐθημερόν. Ὁ πολωνὸς ποιητῆς Κρησέβσκη, συλληφθεὶς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, ἀπεφυλακίσθη προσωρινῶς.

Κων)πολις, αὐθημερόν. Ἐπίσημον. Ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἀπεφάσισε νὰ περικλείσῃ τὴν Βηρυτὸν δι' ὑγειονομικῆς ζώνης. Συγχρόνως διέταξε δεκαπενθήμερον κάθαρσιν διὰ τὰς ἐκ Βηρυτοῦ προελεύσεις. Ἡ κάθαρσις αὕτη θὰ τελεῖται ἐν τοῖς λοιμοκαθαρηθρίοις Ρόδου καὶ Σμύρνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξιδίου, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.
- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Αἰμῆν, Ἀταλάντην (ἀιθνήρον κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδαν, Ἰφρούς Μιζέλην, Ἀλμυρόν καὶ Βῶλον.
- ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἄμφιγον καὶ Θήραν.
- ΤΡΙΤΗ 6 1/2 π. μ. Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος Ναύπλιον.
- ΤΡΙΤΗ 7 π. μ. Διὰ Σύρον, Ἰστέριον Γήνον, Κόρθον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκατετραήμερον διὰ Γαυριον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.
- ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτμόπλοιον κατ'εὔθειαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βοσνίσιον ἔτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξιδίου, Βιτρνίτσαν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλίνην, Ζάκυνθον, Κατάρκιον.
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βῶλον, Σιάθον καὶ Σκόπελον.
- ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Ἰθάκην, Σπέτσας, Ναύπλιον. 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ'εὔθειαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξούς, Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν ἔτερον ἀτμόπλοιον τὴν πρῶταν ἐκαστοῦ Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἀστακόν, Μύτικα, Ζαβέριαν, Ἀλεξάνδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαζάρην, Βοϊτσαν, Μενιδιον καὶ Καρθασαράν.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνόδιον, Κυπαρίσι, Μομφρασίαν, Κύβηρα, Γύθειον, Λιμένι, Καλάμας.
- ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1/2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύβηρον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.